

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *A főváros alkalmazottainak nehéz helyzete*

Forrás:

Népszava

Bp.

(Hely)

1914 VIII 28

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás	
Tárgy	352.08
Hely	
Idő	"1914"
Személy	
Helvezám	352.08

A főváros alkalmazottainak nehéz helyzete.

*

Támogatásuknak egy lehetséges és könnyű módja.

Most, amikor testvéreink, fiaink és barátaink százezrei a harc téren életük kockáztatásával teljesítik polgári kötelességüket, el kell ismernünk, hogy emellett csekélyességé törpül az itthonmaradottaknak minden gazdasági nélkülözése és szenvedése. Mégis arra kell törekedni, hogy ezeket a nélkülözéseket és szenvedéseket, amennyire csak lehet, enyhítsük. Hiszen a harctéri operációk sikerességére is nagy befolyással lehet az, hogy miképpen bírják a háborút az itthonmaradottak.

Ebből az álláspontból indulok ki, amikor a főváros polgármesterének és tanácsának figyelmét egy olyan intézkedésre hívom föl, amely a főváros alkalmazottainak anyagi helyzetét elviselhetőbbé tenné a főváros költségvetésének minden megterhelése nélkül.

A fegyveres szolgálatra be nem hívott alkalmazottak helyzetét általában nehezebbé tette a drágaság; az iskolai személyzet helyzetét ezenkívül még külön is megnehezíti a szeptember 1-én bekövetkező jövedelemcsökkenés. Tudvalevő, hogy a tanítószemélyzet csekély fizetésének állandó kiegészítő része az iparos- és kereskedőtanonciskolai meg az ismétlőiskolai óradíj; ez most elma-

rad. Tehát: drágább élelem és megfogyatkozott jövedelem! A katonai szolgálatra behívottak családjainak még kedvezőtlenebb lesz a helyzete: redukált fizetést kapnak, ennek egy részét a bevonult számára kell elküldeni, úgy hogy az itthonmaradottak — tekintve a fizetéseknek különben is csekély voltát — nagy nélkülözéseknek lesznek kitéve.

Ezen a bajon nagy mértékben segíthetne a főváros, ha lehetővé tenné az alkalmazottak családjainak kollektív ételmezését községi üzemben. A nőtlen alkalmazottak községi ebédjét a polgármester ur már béke idején megvalósította és ezzel az alkalmazottak megélhetését elismerésre méltó módon megkönnyítette. Most egy nagy lépéssel tovább lehetne menni.

A megvalósítás nem nehéz. A községi (ételmeztető) üzemek, Népszálló) fél nap alatt megállapíthatják, hogy mennyiért ad-

hatnak a községi alkalmazottak családjainak, ha nem is egész ételmezést, de legalább ebédet. A nyersanyagok nagy részét a községi üzem szállítaná. A főzésre készen állnak a háztartási leányiskolák konyhái, amelyeket pár nap alatt csekély költséggel ki lehetne bővíteni, továbbá a Népszálló és egyes népkonyhák felszerelése. Az ebédet a főváros önköltségen adná és annak árát az önként jelentkező alkalmazottak fizetéséből a hónap végén levonná. Az illető családok maguk gondoskodnának az ebéd hazaszállításáról. Semmi jótékonyság, semmi ráfizetés, csupán csak a kollektív termelés által elérhető gazdasági előnyök. És, hogy az ételmeztető üzemeket és iparosokat megnyugtassuk: ebben az esetben csupán csak a mostani állapot tartamára szóló átmeneti intézkedésről lenne szó.

Bizonyos, hogy ezen a módon a fővárosi alkalmazottak — tisztviselők, tanárok, tanítók, szolgák — családjainak és különösen a bevonult alkalmazottak családjainak megélhetését jelentősen (számításom szerint 30—40 százalékkal) meg lehetne könnyíteni, anélkül, hogy a főváros egy fillért is ráfizetne. Bizonyos az is, hogy az érdekelt családok örömmel fogadnák a rajtuk való segítségnek ezt a módját.

(—)